

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818202102
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5818202102.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľky: P. K., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., P. XXX/X, proti odporcovi: T. Y., nar. XX.XX.XXXX, L. XXX, v odvolacom konaní právne zast. JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, M.R.Štefánika 1822, v konaní o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní odporcu proti častiam rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 14. marca 2019 č.k. 3Pc/5/2018-78, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach vo výroku I., III., IV. a V. **p o t v r d z u j e .**

V odvolaní nenapadnutej časti vo výroku II., v ktorej súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol, ponecháva rozsudok súdu prvej inštancie **n e d o t k n u t ý .**

Navrhovateľke **p r i z n á v a** voči odporcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %).

O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Námestovo ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom o návrhu navrhovateľky v konaní o zvýšení výživného na plnoleté dieťa voči odporcovi nasledovne:

I. Odporca T. Y., nar. XX. XX. XXXX je povinný prispievať na výživu navrhovateľky P. K., nar. XX. XX. XXXX výživným vo výške 250,- eur mesačne a to vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky počnúc od 18. 10. 2018.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky zamietla.

III. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 4P/50/2013 - 94 zo dňa 04. 02. 2014 v časti výroku I.

IV. Zameškané výživné za obdobie od 18. 10. 2018 do vyhlásenia rozsudku vo výške 1.225,80 eur je odporca povinný splácať navrhovateľke v 50 EUR mesačných splátkach spolu s bežným výživným a to až do úplného zaplatenia zameškaného výživného.

V. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku súd prvej inštancie popísal zistený skutkový stav, citoval príslušné ustanovenia Zákona o rodine a napokon svoje rozhodnutie a právny záver odôvodnil takto:

Po zhodnotení vyššie zisteného skutkového a právneho stavu mal súd za to, že návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného je čiastočne dôvodný. V konaní bolo preukázané, že pomery na strane navrhovateľky sa zmenili v porovnaní od stavu zisteného v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom, a to v závažnom rozsahu, keďže od posledného rozhodnutia uplynulo jednak viac ako 5

rokov, navrhovateľka bola v tej dobe žiačkou 9. ročníka základnej školy, zatiaľ čo v súčasnosti má táto 21 rokov, no keďže pokračuje v štúdiu na vysokej škole v odbore právo, ako bolo v konaní nepochybne preukázané, plnenie vyživovacej povinnosti jej rodičov k nej stále trvá, a to až do času pokiaľ táto nebude schopná sama sa živiť, čo v súčasnej dobe nie je dobre možné, keďže je preukázateľne študentkou denného odboru na vyššie uvedenej vysokej škole. Už z uvedeného je zrejmé, že zmena pomerov nastala aj v odôvodnených potrebách navrhovateľky, ktoré sú iné a určite vyššie ako potreby 16 ročného dieťaťa na základnej škole, a to tak po životnej, kultúrnej, spoločenskej, mimoškolskej ako aj športovej stránke, čo v tomto konaní inak aj navrhovateľka riadne zdokladovala od nákladov na bývanie, stravu, cestovné, ako aj školské

Pokiaľ sa jedná o zmenu pomerov na strane odporcu, v konaní je možné konštatovať istú zmenu týchto pomerov na jeho strane, a to tak pokiaľ ide o jeho príjem, ktorý v súčasnosti odporca deklaroval v menšej výške o cca 400 eur, ako aj pokiaľ ide pasíva na ktoré sa odporca odvolával, keďže tieto sa v porovnaní so stavom minulým naopak zvýšili o 172 eur, a to napriek deklarovanému nižšiemu príjmu odporcu v porovnaní s minulosťou. V tomto konaní je však potrebné, aby si odporca uvedomil, že vyživovacia povinnosť rodiča predchádza akúkoľvek inú povinnosť v podobe majetkových záväzkov a rizík, ktoré si odporca na seba zobral. Vychádzajúc z vyššie citovaných ust. § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd okrem nákladov na bývanie v podobe pomerných výdavkov / náklady na elektrinu, keďže odporca žije v spoločnej domácnosti s manželkou a jej plnoletým pracujúcim synom, ako aj nákladov na úver na bývanie/ neprihliadal pri určovaní výživného na výdavky, ktoré by odporca nemusel vynaložiť za predpokladu, keby na seba spolu so svojou manželkou nebrali neprímerané majetkové riziká v podobe spotrebných úverov. V konaní navrhovateľka tvrdila celkové náklady na svoje životné potreby v sume okolo 500 eur mesačne. Z uvedenej sumy mal súd preukázané skutočné náklady navrhovateľky vo výške 321,46 eur mesačne, a to pozostávajúce zo spriemerovaných mesačných nákladov na učebnice, cestovné /po Bratislave ako aj Do B. a späť/, ubytovanie na internáte, ako aj celodennú stravu navrhovateľky počas jej pobytu v škole v Bratislave. V ďalšom tak po zistení zmeny pomerov na oboch stranách, a teda po zohľadnení príjmu odporcu, nevyhnutných nákladov ako je uvedené vyššie ako aj nákladov vynaložených na jeho stravu, potom ako mal súd preukázané skutočné náklady navrhovateľky na jej potreby počas štúdia na vysokej škole, rozhodol tak, že odporcu zaviazal prespievať na výživu navrhovateľky sumou 250 eur mesačne a vo zvyšku pokiaľ navrhovateľka žiadala priznať sumu 300 eur mesačne jej návrh zamietol ako nedôvodný, keď zobral do úvahy príjem odporcu ako aj skutočnosť, že na zabezpečovaní potrieb navrhovateľky sa istou mierou podieľa aj jej matka, ktorej inak príjem v konaní oproti pomerom, ktoré tu boli pri poslednom rozhodovaní súdu o výživnom stúpol o cca 100 eur mesačne. Keďže dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, súd potom ako mal preukázané, že životná úroveň odporcu je nepomerne vyššia ako životná úroveň navrhovateľky, potom ako zohľadnil vyššie uvedené skutočnosti, rozhodol o zvýšení výživného na už uvádzanú sumu 250 eur mesačne. Nakoľko súd určil výživné späťne od 18.10.2018, teda od podania návrhu, vzniklo odporcovi zameškané výživné za dané obdobie do vyhlásenia rozsudku vo výške 1.225,80 eur, ktoré malo vzniknúť ako rozdiel medzi výškou výživného, ktorú mal odporca platiť podľa posledného rozsudku po 130 eur mesačne od podania návrhu a výškou výživného na ktorú bol odporca zaviazaný týmto rozsudkom po 250 eur mesačne, s tým že súd umožnil odporcovi splácať zameškané výživné v 50 eur mesačných splátkach, kedy prihliadol na jeho príjmy, výdavky ako aj na určenú výšku jeho vyživovacej povinnosti. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, nakoľko neboli splnené podmienky ustanovené v § 55 CMP, a teda tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti častiam rozsudku vo výrokoch I., III., IV. a V. podal odvolanie odporca prostredníctvom právneho zástupcu, ktorého splnomocnil v odvolacom konaní a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V odvolacích dôvodoch vytykal súdu prvej inštancie, že došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, a to z dôvodu, že súd dňa 17.1.2019 pojednával bez jeho prítomnosti. Ďalej vytykal, že súd akceptoval splnomocnenie zo dňa 11.1.2019, ktoré udelila navrhovateľka svojej matke, pričom toto splnomocnenie nespĺňa náležitosti riadneho udeleného plnomocenstva na zastupovanie v súdnom konaní. Tiež uviedol, že podľa jeho názoru súd neakceptoval všetky jeho návrhy na vykonanie dokazovania a napokon, že svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil.

3. K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadřila navrhovateľka, ktorá navrhovala rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny.

Trvala na tom, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil.

4. Krajský súd v Žiline ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Civilného sporového poriadku - zák. č. 160/2015 Z.z. v platnom znení, ďalej len „CSP“, v spojitosti s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku - zák. č. 161/2015 Z.z. v platnom znení, ďalej len „CMP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom a v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti rozsudok okresného súdu nepreskúmal.

5. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v rozsahu podaného odvolania, a preto sa podľa ust. § 387 ods. 2 CSP obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

7. K obsahu odvolania odporcu odvolací súd dodáva, že pokiaľ namieta splnomocnenie, ktoré udelila navrhovateľka splnomocnenej zástupkyňi - svojej matke, podľa názoru odvolacieho súdu toto splnomocnenie má potrebné náležitosti a je súdom akceptovateľné. Pokiaľ vytýka odvolateľ, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom z dôvodu, že dňa 17.1.2019 sa pojednávalo bez jeho prítomnosti, odvolací súd zdôrazňuje, že práve z toho dôvodu súd prvej inštancie pojednávanie odročil a ďalšie pojednávanie dňa 14.3.2019 bolo za prítomnosti odporcu, kedy napokon súd prvej inštancie aj vyhlásil rozsudok, čiže nedošlo k odňatiu možnosti odporcu konať pred súdom.

8. O trovách tohto odvolacieho konania, o priznaní nároku navrhovateľke voči odporcovi rozhodol odvolací súd podľa ust. § 55 CMP, nakoľko v odvolacom konaní odvolateľ úspešný nebol.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)